

(๑๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇีไชยพระมหาภักษติย

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๓. ๔๙/๒๕๖๒

วันที่ ๑๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

เรื่อง นายชาลิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชาลิต ทิสยากร (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๑ จังหวัดศรีสะเกษได้มีประกาศจังหวัดศรีสะเกษ เรื่อง ประกาศผู้ชนะการเสนอราคา จ้างที่ปรึกษาจ้างที่ปรึกษาดำเนินโครงการพัฒนาและส่งเสริมข้าวหอมมะลิ อินทรีย์ และข้าวหอมมะลิสีงาช้างที่ทางภูมิศาสตร์ (GI) สู่สากลครองวงจร ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ กิจกรรม พัฒนาเกษตรกรคนรุ่นใหม่ให้เป็น Organic Young Smart Farmer โดยวิธีประกาศใช้ช่วนทั่วไป โดยผู้เสนอราคาที่ชนะการเสนอราคา ได้แก่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการจ้างงาน ธุรกิจที่ปรึกษาดังกล่าวจะจัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง ที่บัญญัติให้รัฐต้องไม่ประกอบ กิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน และเป็นการปิดกั้นโอกาสบริษัทที่ปรึกษาเอกชนในการ ประกอบธุรกิจ การกระทำของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขาดไม่บรรลุนิติธรรมและจริยธรรม เป็นภัยต่อแผ่นดิน และส่งผลกระทบโดยรวมต่อบริษัทเอกชนในวงกว้าง ผู้ร้องได้ยื่นหนังสือร้องเรียน

ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่าให้ยุติเรื่อง เนื่องจากยังไม่ถือว่าผู้ร้องเรียนถูกจำกัดสิทธิหรือเสื่อมสภาพในการประกอบธุรกิจ สำหรับกรณีการจ้างงานที่ปรึกษา กับสถาบันการศึกษาของรัฐเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือไม่นั้นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง เป็นเพียงแนวทางให้รัฐดำเนินการตราชฎหมายและกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินเท่านั้น มิใช่บังคับให้รัฐมีภาระหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปฏิบัติต่ออย่างใด จึงยังไม่ถือว่าการจ้างงานที่ปรึกษาของจังหวัดศรีสะเกยมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้กรณีที่ร้องเรียนว่าการจ้างงานที่ปรึกษาดังกล่าวไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ นั้น เป็นการขอให้ตรวจสอบผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐซึ่งไม่มอยู่ในหน้าที่และอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะพิจารณาได้ ประกอบกับยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินการจ้างที่ปรึกษาในครั้งนี้ได้กระทำผิดขั้นตอนหรือเงื่อนไขตามที่พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดไว้อย่างไร จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณายกเลิกสัญญาจ้างที่ปรึกษาดังกล่าว ตลอดจนพิจารณาถึงความรับผิดชอบบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

- (๑) การที่จังหวัดศรีสะเกยจ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง
- (๒) เพิกถอนสัญญาจ้างที่ปรึกษาระหว่างจังหวัดศรีสะเกยกับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
- (๓) พิจารณาเรียกเงินค่าจ้างที่ปรึกษาคืน
- (๔) พิจารณาโழมอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกย
- (๕) พิจารณาโழมอธิบดีกรมบัญชีกลาง
- (๖) กล่าวโழมวินัย แพ่ง และอาญา แก่ผู้ที่ประพฤติมิชอบ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในที่นี้ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีพิจารณาในที่นี้ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเดียวกัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลมายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลมามาตรา ๔๙ วรรคสอง”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่จังหวัดศรีสะเกษจ้างงานที่ปรึกษากับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชนและปิดกั้นโอกาสการประกอบธุรกิจของบริษัทที่ปรึกษาเอกชน เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง โดยที่ผู้ร้องไม่ได้เข้าเสนอราคาในการจ้างงานดังกล่าวด้วย ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ว่า ผู้ที่จะยื่นคำร้องได้

- ๔ -

ต้องเป็นผู้ที่ถูกคละเมิดศิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง แม้ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยุติเรื่องร้องเรียนแล้วก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้เข้าเสนอราคาในการซื้อขายงานดังกล่าว ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกคละเมิดศิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงจากการกระทำใด คงเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้ร้องเกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๕๒/๒๕๖๒)

(นายจิตต์ ไชยเชื้อ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวาร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทิวเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายกรินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญสั่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศิเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ